

## Bemærkninger til lovforslaget.

### I. Almindelige bemærkninger.

#### 1) Valgfrihed mellem betalings- og leverance-metode.

Lov nr. 102 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. marts 1967 mod bl. a. venstres stemmer (Folketingstidende 1966-67 2. samling, sp. 3038). Det fremsatte forslag (Tillæg A, sp. 285) byggede — ligesom de 3 i tidligere samlinger fremsatte lovforslag (Folkeringstidende 1964-65, tillæg A, sp. 2357; 1965-66, tillæg A, sp. 281; 1966-67, tillæg A, sp. 675) — på, at virksomhederne kunne vælge mellem at opgøre den afgiftspligtige omsætning på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden) eller på grundlag af foretagne leverancer (leverancemetoden). Hvis der udstedes faktura over leverancerne, betyder leverancemetoden i praksis, at omsætningen opgøres på grundlag af de udstedte fakturaer.

Efter 1. behandling (sp. 674) blev forslaget henvist til et udvalg.

Et *mindretal* i det nedsatte udvalg (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stillede et ændringsforslag, hvorefter valgfriheden mellem betalingsmetoden og leverancemetoden udgik, således at alle virksomheder skulle opgøre den afgiftspligtige omsætning på grundlag af foretagne leverancer (Tillæg B, sp. 231). Dette ændringsforslag blev vedtaget ved 2. og 3. behandling (sp. 2711 og 3038). Venstres medlemmer stemte mod ændringsforslaget. Ved nærværende lovforslag foreslås regeringsforslagenes oprindelige valgfrihed mellem leverance- og betalingsprincip indført i loven, jfr. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til støtte for forslaget skal yderligere anføres:

a. De omfattende forhandlinger, som på finansministerens vegne førtes med erhvervsorganisationerne forud for lovens endelige vedtagelse, var alle ført under den forudsætning, at den af finansministeren foreslåede valgfrihed gennemførtes. På dette grundlag fremkaldtes de mange erhvervsudtalelser, som blev lagt til grund for udvalgsbehandlingen.

b. For mange virksomheder vil momsregnskabet blive langt enklere og dobbelt bogføring undgås, dersom betalingsmetoden kan lægges til grund. Hensynet til den enkleste mulige administration må være et tungtvejende argument.

c. For en række virksomheder, der må købe

deres varer med en kort kredit, men ved deres videresalg må acceptere en betydeligt længere kredit, bevirker leverancemetoden en betydelig likviditetsindskrænkning. Dette kan ganske vist i nogle tilfælde tvinge til ændrede kreditvaner, men fører da til forvriddning af de hidtil gældende forhold og betyder i så fald en tilsvarende kreditindskrænkning for disse virksomheders kunder, der ofte er andre, vanskeligt stillede erhvervsvirksomheder.

#### 2) Forlængelse af fristen for indsendelse af angivelse og for betaling af afgifter.

Den anden hovedbestanddel af forslaget indeholder en mere rimelig frist for indsendelse af angivelse og for betaling af afgifter. Disse frister foreslås forlænget med en måned, jfr. forslagets § 1, nr. 8 og 9.

Lovens meget korte frist på 20 dage er ganske ude af harmoni med de muligheder for rationel bogføring og assistance hertil, som er til rådighed for virksomhederne. Mange mindre og mellemstore virksomheder får deres bogholderi ført på servicebasis med revisor og konsulent som mellemed. Forudsætningen for en rationel udnyttelse af denne servicevirksomhed er blandt andet muligheden for udførelse af denne servicevirksomhed i en nogenlunde glidende rytme, hvad ikke kan blive tilfældet med 20 dages fristen efter hvert kvartal. Den videre og samfundsmæssigt betydningsfulde udnyttelse af moderne rationaliseringsprincipper og EDB-anlæg må ligeledes i stor udstrækning ske gennem servicevirksomhed, men den korte tidsfrist åbner ikke tilstrækkelig mulighed for en rationel udnyttelse af dette kostbare apparat.

De til rådighed værende datacentralanlæg kan ikke i det forudsatte omfang klare alle de fornødne regnskaber i det korte antal dage, der gives mulighed for.

Af rent praktiske grunde bør der derfor gennemføres en generel forlængelse af den fastsatte tidsfrist. Finansministeren har administrativt forlænget fristen for de to første afregninger. Denne forlængelse bør i overensstemmelse med forslaget lovfastes og gøres permanent.

En følgevirkning vil være den kredit på nu 1 måned og 20 dage, som indrømmes virksomhederne. Det vil samtidig betyde en i den aktuelle situation hårdt tiltrængt omend beskeden likviditetsforbedring i erhvervslivet.